

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa P. N.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej
z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.131,60 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści jeden złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 maja 2022 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 370 zł (trzysta siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt VIII C 363/22

UZASADNIENIE

W dniu 11 maja 2022 roku powód P. N., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. w W. powództwo o zasądzenie kwoty 1.131,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 maja 2022 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w dniu 14 marca 2022 roku doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki C. o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W związku ze szkodą poszkodowany wynajął od powoda pojazd zastępczy na okres 8 dni, z tytułu czego powód wystawił w dniu 5 kwietnia 2022 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.968 zł. Stawka 200 zł netto wynika z zawartej umowy najmu. Oferta najmu spełniała indywidualne potrzeby poszkodowanego, chroniła jego potrzeby oraz nie wymagała zaangażowania przez niego środków własnych. Jednocześnie pozwany, pomimo prośby nie proponował poszkodowanemu pojazdowi zastępczego, ani nie informował go o stawkach oraz możliwości ich weryfikacji. Po zgłoszeniu roszczenia pozwany wypłacił z powyższego tytułu kwotę 836,40 zł uznając 8-dniowy okres najmu oraz weryfikując stawkę dobową do kwoty 85 zł brutto. W ocenie powoda stanowisko pozwanego jest nieprawidłowe. Pełnomocnik wyjaśnił ponadto, że prawo do dochodzonej wierzytelności powód nabył na mocy umowy cesji.

(pozew k. 4-8)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, że pozwany już w pierwszym piśmie przesłanym do powoda na pocztę email po zgłoszeniu szkody poinformował, że w przypadku konieczności wynajęcia auta zastępczego zorganizuje taką usługę za dzienną stawkę uzależnioną od

klasy pojazdu (dla segmentu C była to kwota 85 zł netto). Pomimo powyższego poszkodowana wynajęła samochód od powoda za wyższą stawkę, która miała wygórowany charakter, czym zwiększyła rozmiar szkody.

(odpowiedź na pozew k. 46-47v.)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Pełnomocnik powoda uzupełniająco wskazał, że już w zgłoszeniu szkody sformułowana została prośba o zorganizowanie samochodu zastępczego, na co pozwany nie odpowiedział, tj. nie złożył oferty najmu.

(pismo procesowe k. 64-69, protokół rozprawy k. 89-89v.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 marca 2022 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki C. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność I. K..

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela.

(okoliczności bezsporne)

Zaistniała szkoda została zgłoszona pozwanemu, który wdrożył postępowanie likwidacyjne. W formularzu zgłoszenia szkody powód – działający w imieniu poszkodowanej – poprosił o podstawienie pojazdu zastępczego w ciągu 24 godzin i kontakt telefoniczny w tym celu informując, że w przeciwnym razie najem będzie realizowany/kontynuowany na zasadach rynkowych.

W dokumencie potwierdzającym zgłoszenie pozwany zamieścił zasady wynajmu pojazdu zastępczego. W ich treści wskazał, że wysokość dobowej stawki za wynajem pojazdu z tego samego segmentu, co uszkodzony pojazd, nie powinna być wyższa od stawki wskazanej w cenniku, a przy wyborze oferty najmu pojazdu poszkodowany powinien mieć na uwadze to, by nie powiększać rozmiarów szkody. Dodał, że wszelkie dodatkowe opłaty, np. za podstawienie pojazdu czy za zniesienie udziału własnego powinny zostać uwzględnione w dobowej stawce za wynajem. Dla pojazdów klasy C akceptowalna przez pozwanego stawka wynosiła 85 zł netto.

(wydruk wiadomości email k. 71, formularz zgłoszenia szkody k. 72-73, z akt szkody: upoważnienie, pismo notyfikacyjne, wydruk z systemu pozwanego dotyczący przesłania korespondencji email)

W dniu 17 marca 2022 roku I. K. podpisała z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki T. (...). Stawka dobową za najem została ustalona na kwotę 200 zł netto + 23% VAT. W umowie brak było limitu km, kaucji, ograniczeń dotyczących kierowcy oraz innych ograniczeń, udziału własnego w szkodzie, wynajmowany pojazd miał pełne ubezpieczenie OC i AC. (...) zostało udostępnione na czas likwidacji szkody.

Tego samego dnia powód zawarł z poszkodowaną umowę cesji wierzytelności, w treści której cedent oświadczył, że przysługuje mu wierzytelność pieniężna – prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego – w stosunku do sprawcy szkody oraz wszystkich osób i podmiotów odpowiedzialnych za szkodę z dnia 14 marca 2022 roku w samochodzie marki C.. Przedmiotową wierzytelność cedent przelał na rzecz powoda. W ankiecie dotyczącej warunków najmu poszkodowana oświadczyła, że przed zawarciem umowy nie złożono jej oferty najmu pojazdu zastępczego spełniającej jej kryteria.

Poszkodowana zdała auto zastępcze w dniu 24 marca 2022 roku, tj. w ósmym dniu najmu.

W złożonym pisemnym oświadczeniu I. K. wskazała, że podczas zgłoszenia szkody ubezpieczyciel został poproszony o niezwłoczne udostępnienie auta zastępczego, której to prośby nie spełnił.

(umowa cesji wierzytelności k. 10, ankieta k. 11, umowa najmu pojazdu zastępczego k. 12, oferta k. 13, oświadczenie k. 20, okoliczności bezsporne)

W dniu 5 kwietnia 2022 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.968 zł brutto, tytułem wynajmu samochodu zastępczego za okres 8 dni. Termin płatności przypadał na dzień 19 kwietnia 2022 roku.

W wiadomości email z tego samego dnia powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni kwoty wynikającej z przedmiotowej faktury.

(faktura k. 14, wydruk wiadomości email k. 15, okoliczności bezsporne)

Decyzją przesłaną w dniu 12 kwietnia 2022 roku pozwany poinformował powoda o przyznaniu świadczenia w wysokości 836,40 zł z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego. W treści decyzji wyjaśnił, że zweryfikował stawkę dobową do kwoty 85 zł netto zgodnie z przedstawioną ofertą najmu.

(decyzja k. 17-19, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. (okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie zasady odpowiedzialności samoistnego posiadacza mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody statuowane w przepisie art. 436 k.c., oraz – w związku z objęciem odpowiedzialności posiadacza pojazdu obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej – przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. 2013, poz. 392 ze zm.). W kwestii zakresu szkody i odszkodowania obowiązują reguły wyrażone w przepisach ogólnych księgi III Kodeksu cywilnego, tj. przepisy art. 361 § 2 k.c. oraz art. 363 k.c. Zastosowanie w przedmiotowej sprawie znajdują także przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące ubezpieczeń majątkowych.

W myśl przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody – odpowiada za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynika. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku, ograniczona jest jedynie kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c., art. 36 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Zakład ubezpieczeń w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy ubezpieczenia przejmuje obowiązki sprawcy wypadku. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń nie może wykraczać poza granice

odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, ale również nie może być mniejsza niż wynika na skutek ruchu pojazdu mechanicznego szkoda.

Poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, art. 822 § 4 k.c.).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego z dnia 14 marca 2022 roku, w wyniku którego samochód marki C. uległ uszkodzeniu. Do zdarzenia drogowego doszło z winy osoby ubezpieczonej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Towarzystwie (...). Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Pozwany nie kwestionował także uprawnienia poszkodowanej do wynajęcia pojazdu zastępczego na czas likwidacji szkody, jak również okresu najmu. Oś sporu w niniejszej sprawie stanowiła wyłącznie stawka dobową za najem, którą pozwany określił na kwotę 85 zł netto.

Odnosząc się do zarzutów pozwanego godzi się przypomnieć, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Jednakże, jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów z dnia 17 listopada 2011 roku (III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28), nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane. Istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. i art. 826 § 1 k.c.). Na ubezpieczyciela ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji gwarancyjnej ubezpieczyciela. W tożsamy sposób wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 lutego 2019 roku (III CZP 84/18, OSNC 2020/1/6), akcentując, że w ramach tego obowiązku powinnością poszkodowanego, jako wierzyciela, jest lojalne postępowanie na etapie likwidacji szkody przez ograniczanie zakresu świadczenia odszkodowawczego ubezpieczyciela, a nie zbędne powiększanie wysokości szkody. Brak podjęcia takich działań mimo, że leżały w zakresie możliwości poszkodowanego, nie może zwiększać odszkodowania należnego od ubezpieczyciela zobowiązanego do naprawienia szkody. W tym zakresie należy proporcjonalnie wyważyć interesy poszkodowanego i ubezpieczyciela kierując się standardem rozsądnie myślącej osoby, która określone zachowanie uznałaby za celowe, konieczne i racjonalne ekonomicznie. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia

24 sierpnia 2017 roku (III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56), wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że jak wynika z oświadczenia poszkodowanej (k. 20), pomimo wystosowanej prośby pozwany nie udostępnił jej auta zastępczego. Treść przedmiotowego oświadczenia nie została podważona przez stronę przeciwną, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. W konsekwencji nie sposób uznać, aby pozwany we właściwy sposób poinformował poszkodowaną o oferowanych przez niego warunkach najmu. Nie może przy tym ująć uwadze, że powód już w zgłoszeniu szkody zamieścił informację o wynajęciu poszkodowanej pojazdu zastępczego, poprosił o podstawienie takiego auta w terminie 24 godzin oraz o kontakt w tej sprawie, zastrzegając, że brak takiego działania skutkować będzie kontynuowaniem najmu na rynkowych zasadach. Pozwany miał zatem pełną świadomość, że I. K. zdecydowała się wynająć samochód zastępczy u podmiotu trzeciego. Pomimo tej wiedzy pozwany nie przedsięwziął żadnych działań, aby zweryfikować stawki powoda, czy też przedstawić poszkodowanej za jego pośrednictwem konkretnej oferty najmu pojazdu. Pozwany poprzestał jedynie na przesłaniu ogólnikowego pisma na temat najmu, w którym wskazał wyłącznie akceptowalną wartość stawki za najem pojazdu klasy C. Przesłana informacja umożliwiła zatem jedynie ustalenie poziomu, do którego pozwany zamierzał weryfikować stawkę najmu pojazdu w przypadku zawarcia umowy z podmiotem trzecim, przy czym uwypuklenia wymaga, że

przedstawiony cennik nie poddaje się weryfikacji, brak jest bowiem dowodu na to, że stawki te miały realny charakter. Sąd ma oczywiście świadomość, że pozwane Towarzystwo (...) nie prowadzi działalności w zakresie wynajmowania pojazdów zastępczych i trudno oczekiwać od niego, aby przedstawiał on poszkodowanemu oferty najmu w rozumieniu Kodeksu cywilnego. Niemniej jednak profesjonalny charakter prowadzonej przez pozwanego działalności ubezpieczeniowej oraz fakt, że proponuje on zorganizowanie auta zastępczego przemawia za uznaniem, że propozycja taka winna zostać sformułowana w taki sposób, aby pozwalała osobom poszkodowanym zorientowanie się co do warunków najmu. Poszkodowany nie ma bowiem obowiązku korzystania z propozycji ubezpieczyciela sprawcy szkody i może wynająć pojazd na własną rękę. Oczywiście od poszkodowanego należy oczekiwać, że w ramach ustawowego obowiązku współpracy z dłużnikiem (ubezpieczycielem) dokonany przez niego wybór będzie rozważny, ekonomicznie uzasadniony, aby jednak poszkodowany mógł takiego rozważnego wyboru dokonać musi mieć on realną możliwość porównania oferty ubezpieczyciela z innymi, mającymi charakter rynkowy. Tymczasem „propozycja” pozwanego takiej możliwości nie dawała. Truizmem jest przy tym stwierdzenie, że wysokość stawki stanowi wyłącznie jedno z kryteriów, jakim kieruje się poszkodowany wynajmując auto zastępcze. Bardzo często istotniejsza jest nie tyle „goła” stawka dobową za najem, ale warunki najmu odnoszące się do limitu km, kaucji, udziału własnego w szkodzie itp. Doświadczenie życiowe pokazuje, że to przede wszystkim te warunki oraz ich nieodpłatny/odpłatny charakter determinują wybór osoby poszkodowanej. W ocenie Sądu inercją pozwanego, będącego profesjonalistą, należy postrzegać w kategoriach milczącej akceptacji warunków umowy najmu zawartej pomiędzy powodem a poszkodowaną. Nie istniały bowiem żadne obiektywne przeszkody, aby pozwany zwrócił się do powoda o przesłanie przedmiotowej umowy, a następnie, aby dokonał weryfikacji jej postanowień. W konsekwencji zdaniem Sądu nie można stawiać poszkodowanej zarzutu, że nie współpracowała z ubezpieczycielem w celu minimalizacji rozmiaru szkody. Powtórzyć należy, że ani poszkodowana, ani powód, nie otrzymali żadnych konkretnych informacji o proponowanych przez ubezpieczyciela warunkach najmu, czy też odpowiedzi, która pozwoliłaby na zweryfikowanie stawki najmu za którą poszkodowana wynajęła pojazd. Jak wyjaśnił Sąd Okręgowy w Łodzi (wyrok z dnia 19 lipca 2019 roku, XIII Ga 1648/18, L.), w sytuacji, w której ubezpieczyciel powziął wiadomość o tym, że poszkodowany jest już najemcą auta zastępczego, jego powinnością jest przedstawienie poszkodowanemu informacji odnośnie zasad najmu pozwalających na porównanie chociażby w minimalnym stopniu warunków korzystania z auta zastępczego u obu podmiotów, aby poszkodowany mógł je porównać i racjonalnie ocenić zasadność dalszego korzystania z auta zastępczego u dotychczasowego wynajmującego ewentualnie podjąć decyzję o zmianie tego podmiotu. Zaniechanie tych powinności ubezpieczyciela nie może obciążać negatywnymi skutkami podmiotu poszkodowanego. W niniejszej sprawie I. K. została pozbawiona prawa do weryfikacji przyjętej od powoda oferty pod kątem jej atrakcyjności, tak w zakresie stawki dobowej, jak również w odniesieniu do samych warunków najmu. Pozwany poprzestając na niezwykle ogólnikowej i cząstkowej informacji odnośnie proponowanego najmu, a także ignorując wiadomość email przesłaną przez powoda, nie tylko zachował się nieprofesjonalnie, ale przede wszystkim niełojalnie w stosunku do poszkodowanej, która poniosła szkodę nie z własnej winy. Wprawdzie należy dopuścić możliwość, że pozwany za niszą stawkę mógł zaproponować najem na tożsamy, bądź nawet lepszych warunkach, niż te, które przedstawił powód i wówczas kontynuowanie najmu po wyższej cenie nie znajdowałoby ekonomicznego uzasadnienia, rzecz jednak w tym, że pozwany nawet nie starał się wykazać, że tego typu sytuacja miała miejsce na gruncie niniejszej sprawy. Wszak, o czym była już mowa, ubezpieczyciel, choć dysponował wiedzą na temat wynajęcia przez poszkodowaną auta zastępczego od powoda, nie przedstawił żadnej informacji, która pozwalałaby jej na porównanie jego oferty z propozycją powoda. Jak wskazał zaś Sąd Okręgowy w Łodzi w wyroku z dnia 29 kwietnia 2019 roku (XIII Ga 1307/18, L.) w sytuacji, w której poszkodowany najmuje pojazd zastępczy na wolnym rynku i najem ten jest udokumentowany, to na stronie pozwanej spoczywa ciężar dowodu, że taka stawka jest nierynkowa i zawyżona (tak również SO w Łodzi w wyroku z dnia 22 lipca 2019 roku, XIII Ga 1543/18, L.). Dlatego też Sąd uznał, że pozwany pozbawił się po pierwsze możliwości zweryfikowania stawek przyjętych przez powoda, po drugie prawa do ich późniejszego kwestionowania. Pozwany nie udowodnił także, aby stawki umowne nie miały rynkowego charakteru. Jak wyjaśnił Sąd Okręgowy w Łodzi w wyroku z dnia 5 lipca 2017 roku (III Ca 752/17, L.), obowiązkiem pozwanego, który zakwestionował wysokość szkody jest udowodnienie, że wysokość szkody, wynikająca z dowodów zaferowanych przez powoda jest zawyżona, a stawka najmu określona w umowie najmu w istotny sposób odbiega od stawek stosowanych na rynku. Udowodnieniu podlegają fakty, a nie ich brak. To nie powód winien udowodniać, że poniesione koszty najmu samochodu zastępczego nie są zawyżone, lecz pozwany powinien dowodzić, że jest możliwe tańsze wynajęcie samochodu zastępczego takiego

typu jak określony w umowie poszkodowanego z powodem. Inaczej niż w przypadku odszkodowania związanego z uszkodzeniem pojazdu mającego umożliwić jego przywrócenie do stanu sprzed szkody, odszkodowanie za wynajem pojazdu zastępczego jest należne tylko wówczas, gdy poszkodowany rzeczywiście takie koszty poniósł. A skoro tak, to powinien udowodnić ich rzeczywistą (faktycznie poniesioną) wysokość. Udowodnienie tego jest możliwe np. w oparciu o dokumenty (umowy, rachunki, faktury) i nie jest konieczne zasięgnięcie opinii biegłego w tej kwestii. Dopiero gdy pomiędzy stronami procesu wywiąże się spór co do relacji poniesionych kosztów do kosztów rynkowych może być potrzebne zasięgnięcie opinii biegłego. Wówczas – zgodnie z art. 6 k.c. – ciężar dowodu spoczywa na stronie, która chce dowieść, że koszty poniesione przez poszkodowanego zostały zawyżone, zatem na pozwanym. W realiach niniejszej sprawy to pozwany zaniedbał swoich obowiązków procesowych, a w konsekwencji to dla niego powstały negatywne skutki procesowe. Skoro nie udowodnił, że stawka wynajmu samochodu zastępczego, umówiona pomiędzy powodem a poszkodowaną jest zawyżona, to uprawnione jest uwzględnienie tej stawki.

Reasumując Sąd uznał, że powód, jako nabywca wierzytelności, mógł się skutecznie domagać uzupełniającego odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie dochodzonej pozwem.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.131,60 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 maja 2022 roku do dnia zapłaty.

Podstawę żądania odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c. w myśl którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. W niniejszej sprawie termin płatności należności wynikającej z wystawionej przez powoda faktury upływał w dniu 19 kwietnia 2022 roku, żądanie zasądzenia odsetek począwszy od dnia 5 maja 2022 roku było zatem w pełni zasadne.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 370 zł obejmującą: opłatę sądową od pozwu – 100 zł oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w stawce minimalnej – 270 zł.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.